

LAKRUHUNA

Welcome

LakRuhuna

Get more to your Life....

LAKRUHUNA

LAKRUHUNA

Welcome

LakRuhuna

PANSALA E - PUDLISHING

LAKRUHUNA

LAKRUHUNA

ආයුරෝචිත...

මකිබරපුණ

විද්‍යුත් මාධ්‍ය ප්‍රකාශණ

LAKRUHUNA

සිත සත්‍යතා ප්‍රමාණය

කපුගම සුඛමාචාර්‍යාධිපති
මාතර ශ්‍රී සුදර්ශී ජීවේතේ ජීවේතාධිපති ශාස්ත්‍රපති විචිත්‍ර ධර්ම දේශක
පූජ්‍ය කපුගම සුගතසාර හිමිපාණෝ

විසින් පවත්වන ලද වැඩසටහන් වලදී දේශනා කරන ලද සූත්‍ර දේශනා පැයුරෙහි.

LAKRUHUNA

ජර්ගණක අකුරු සැකසුම

වටකව්ව නිර්මාණය :

ප්‍රකාශනය : කරුණා.com

මුද්‍රණය :

LAKRUHUNA

LAKRUHUNA

සිත සනාසන පලාගැල

තමෝ තස්ස භගවතෝ පභතතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

කැමති ජේ තොලැඹී පකමැතිජේ ලැබෙන්නේ පැයි ?

මජ්ඣිම නිකායේ මහා ධර්ම සමාදාන සුත්තය පැයුරෙන

LAKRUHUNA

සිත සනසන අමාගගුල

අද වත් පුර පසලොස්වක පොහොය දිනයයි. වස්සාන කාලයේ අවසන් පොහොය දිනයයි. මේ පෝය දිනයෙහි පෙර වත් විසූ නිකුන්වහන්සේලා මහා පචාභණ්ඩයෙන් වස් පචාභණ්ඩය කරනු ලැබේ. එතැන් සිට ඊළඟ පෝය දිනය දක්වා කඩින පිංකම් පැවැත්වේ.

දිනක් බුදුරජාණන් වහන්සේ නිකුන් අමතා මෙසේ දේශනා කළ සේක. මහණෙනි බොහෝ දෙනා හිතට මෙසේ ප්‍රාර්ථනා කරති. මට වැඩිදායක නොවූ යහපත් නොවූ, සිතට ප්‍රිය නොවන දේ මගෙන් අපත්වේවා. මට වැඩිදායක, යහපත් වූ සිතට ප්‍රිය උපදවන දේ මා වෙත ලැබේවා යනුවෙනි. නමුත් මහණෙනි, බොහෝවිට සිදුවන්නේ අප කැමති දේ නොලැබී අකමැති දේ ලැබීමයි. මීට හේතුව කුමක්ද? නිකුන්වහන්සේලා කියා සිටියේ ස්වාමීනි භාග්‍යවතුන් වහන්සා අපටද මෙය ප්‍රශ්නයකි. මීටහේතුව දේශනා කරන සේකිවා. එහිදී බුදුන් වහන්සේ මෙම මහාධර්ම සමාදාන සූත්‍රය දේශනා කළසේක.

නූතන සමාජයේ ජීවත්වන බොහෝ දෙනාටද මෙය ප්‍රශ්නයකි. මෙය ධර්මානුකූලව විසඳූව මෙම දැනට පණිවිඩයෙහි අරමුණයි. මජ්ඣිම නිකායේ මූල පණ්ණාසකයේ එන මෙම සූත්‍රයට අටුවාව ලියූ බුද්ධඤ්ජාන හිමියන් පැයකදීව සුදුසි නම් අටුවාවේදී මේ ගැන විස්තර කරයි. එහි සඳහන් පරිදි මෙම සූත්‍රයට දෙවියන් ඉතා ප්‍රියමනාපය. එම අටුවාවෙහි ඒ පිළිබඳව කථා පුවත්තියක් එයි.

සිත සනසන අමාගගුල

"ලක්දිව දකුණු දිසාවේ හත්විනෝග ජනපදය තමන් ප්‍රදේශයක් විය. එහි පඬිගුරු විහාරය තමන් විහාරයක් තිබිණි. එහි දාන ශාලාව ඉදිරියෙහි තිබූ පඬිගුරු නම් වෘක්‍ෂයට අධිගෘහිතව සිටි දේවතාවා එහි සාමණෝභික්ෂුවක් පදයෙන් පදය මෙම ධර්ම සමාදාන සුත්‍රය දේශනා කරනු අසා දේශනාව අවසානයෙහි සාධුකාර පවත්වා අපත. කාගේ සාධුකාරයක්දැයි සාමණෝභික්ෂුව අප්‍රසව්ව දේවතාවා කියන්නේ මෙම පඬිගුරු ගසට අධිගෘහිත වූ දේවතාවා මම වෙමි. ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙම මහා ධර්ම සමාදාන සුත්‍රය ජේතවනාරාමයේදී දේශනාකරණවිටද මම එය අප්‍රසව්ව. එය අප්‍රසව්ව දෙව්වම් වෙහෙරට ගියද මහේසාකප දෙව්වරු නිසා මට එතන සිට බණ අප්‍රසව්ව නොලැබුණි. මම ඒ සුත්‍රය අප්‍රසව්වේ මේ පඬිගුරු ගසේ සිට ගෙනමග. එදා බුදුන්වහන්සේ දේශනාකළ සුත්‍රය කිසිත් අයුච්ඡක් තැනිව බබවහන්සේ අදද දේශනා කළ නිසා මට අපති වූ සතුවට මම සාධුකාර දුනිමි."

පපඤ්ච සූතේ අටුවාව 311-314) භවාවිතාර්ණ මුද්දණය

අද අප විස්තර කර දෙන මෙම සුත්‍රය පිළිබඳ අටුවා අදහස ගැන සොයා බලන විට පෙනීයන්නේ එදා බුදුරජාණන්වහන්සේ වැඩසිටි කාලයේ පවා ලංකාවේ දකුණු දිසාවේ පිහිටි මෙම පඬිගුරු විහාරය අද මාතර පමුරණ පිහිටි වාලුකාරාම මහා විහාරය විය යුතු බවයි. මේ ගැන තොරතුරු විමසන විට වත්මන් විහාරාධිපති ගරු චීරකඨයේ විදුර හිමියන් මේ පිළිබඳ අගනා තොරතුරු රැසක් අපට ලබා දුන්හ.

සිත සනසන අමාගගල

බුද්ධඝෝෂ හිමියන් මෙම අටුවාව ලිවී අනුරාධපුර යුගයේදීය. දේවානම්පියතිස්ස රාජ්‍ය සමයයි. ඒ කාලයේ මාතෘ විහිටි හතරොත්ත ජන පද්‍ය යනු පඬුරුණ, පරමුල්ල, පොල්ගොත වැනි ප්‍රදේශ විය යුතුයි. මධ්‍ය සන්දේශයෙහි 93 වන කවියෙහි මෙසේ සඳහන්වේ. "ඛල මදුරුණ මා තොට අරත්තලේ නිලේ" මාතෘ ශක්ති සම්පන්න අරුණගේ අරත්තලකවිය. පර්වි සන්දේශයෙහි 115 වන කවියෙහි "පඬුරුණ වෙලේ චෛත්‍ය දැක යන්න වෙන් පනිත්" යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත. ඒහි පඬුරුණ වෙලේ චෛත්‍ය වර්තමානයේ පඬුරුණ විය යුතුයි. තිස්ස සන්දේශයෙහි 37 වන කවියෙහි මෙසේ සඳහන් වේ. "ගෙවමින් යතුරු කර පඬුරුණ වෙලේ චෛත්‍ය" මෙම පඬුරුණ, පරමුල්ල, පොල්ගොත වැනි ප්‍රදේශවල ඇති සමහර ඉඩම් ගැටුණුගොටු, අලියච්චරණුවල, අලිය කැවුණු නම්වලින් හඳුන්වයි. මේ ප්‍රදේශවල විවිධ වන අය ගැටුණුක, ගැටුණු, ගැටුණු ගැටුණුගේ යන පෙළපත් නාමවලින් හඳුන්වේ. ගැටුණුක නමින් මුදලි තුමෙකු සිටි බව කියයි. මේ ඉතිහාසගත තොරතුරු අනුව ඒවා දකුණු පලාතේ පැවති "හතරොත්තපද්‍ය" මේ කියන පඬුරුණ ඇති ප්‍රදේශය විය යුතුයි. ඒවා මේ ප්‍රදේශය පඬුරුණ ගැටුණුගේ යුක්ත කලයකි. ඒයින් එක් පඬුරුණ ගැටුණුක මෙම වාලුකාරාම විහාරයේ විහාරය ඉදිරිපිටද දැකිය හැකිය. මේගැටුණු ගැටුණු

සිත සනසන ප්‍රමාණය

මෙන්නෙයප හිමියන් ලියූ "සෙත්සිලිලාභ නම්" පොතේද සඳහන් වේ. මේ අනුව පඤ්චා චාලුකාරාම විහාරස්ථානය බුදුරජාණන්වහන්සේ වැඩසිටි යුගයේත් පූජනීය ස්ථානයක් ලෙස පැවතුනු බව සිතිය හැක. එදා සිටි එම දේවතාවා යෝවෘත් වූ දෙවි කෙනෙකු බවද සඳහන්වේ.

මෙම මහා ධර්ම සමාදාන සූත්‍රයට දෙවියන් මෙතරම් කැමතිවීමට හේතුව විමසා බැලිය යුතුය. මේ සූත්‍රයෙහි විස්තර කරන්නේ දසකුසල කම් හා දස අකුසල කර්මයෝගය. දෙවියෝද දස අකුසලයට අකමැති අතර දස කුසලයට ප්‍රියවෙති. දෙවියන් ඉදිරියට ගොස් කන්තලවි කරන බොහෝ දෙනා දස අකුසලයෙහි යෙදී ක්‍රියා කරති. කන්තලවි වලින් ඉල්ලාසිටින්නේ අපේ ජීවිතවලට කැමති දේ ලංකර දෙන්න අකමැති දේ ඉවත්කර දෙන්න කියාය. ඒවා දෙවිවරුන්ට කළ හැකි දේ නොවේ. ඒවා අපි විසින්ම කරගත යුතුය. අප දස අකුසලයෙන් වෙන්වී දසකුසලයෙහි යෙදී ක්‍රියා කරන්නේ නම් අකමැති දේ අපේ වී කැමත්දේ ලැබෙයි. එවිට දෙවියන් ඉදිරියේ කරන ඉල්ලීම් අඩුවනු ඇත. මිනිස්සු එසේ යහපත් වනු දැකීම දෙවියන්ගේද අපේක්ෂාවයි. ඒ නිසා දෙවිවරු මේ සූත්‍රයට ඉතා කැමති බව අපට සිතාගත හැකිය. දෙවියන් කිසියෙක් බලාපොරොත්තු නොවන පළතුරු ගෙනගොස් තබමින් කරන මේ කන්තලවිව දෙවියන්ට කරන කරදරයකි. අප දස කුසල කර්ම කොට දෙවියන්ට ඒ පින් අනුමෝදන් කරන විට දෙවියෝ සතුටුවෙති. "දේවතා බලි" යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ එම ක්‍රියාවලියයි.

සිත සනසන අමාගම

මෙම සූත්‍රයෙහි අප විසින් පිළිපැදිය යුතු ධර්ම සමාදාන (4) ක් විස්තර කරයි.

01. "අපී නිකඛචේ ධර්ම සමාදානං පච්චුප්පන්න දුක්ඛඤ්චේච ආයතිඤ්ච දුක්ඛ විපාකං"

"මෙලොචන් දුක්චිදින පචලොචන් දුක් චිදින ක්‍රියා."

02. "අපී නිකඛචේ ධර්ම සමාදානං පච්චුප්පන්න සුඛං ආයතිං දුක්ඛ විපාකං"

"මෙලොචි සප්ප ලඤ්ඤින පචලොචි දුක් ලඤ්ඤින ක්‍රියා."

03. "අපී නිකඛචේ ධර්ම සමාදානං පච්චුප්පන්න දුක්ඛං ආයතිං සුඛ විපාකං"

"මෙලොචි දුක් ලඤ්ඤින පචලොචි සප්ප ලඤ්ඤින ක්‍රියා."

04. අපී නිකඛචේ ධර්ම සමාදානං පච්චුප්පන්න සුඛඤ්චේච ආයතිඤ්ච සුඛ විපාකං

"මෙලොචන් සප්ප ලඤ්ඤින පචලොචන් සප්ප ලඤ්ඤින ක්‍රියා."

මෙම සූත්‍රය විස්තර කරන්නේ දැස කැසල හා දැස අකැසල ගැනයි. දැස අකැසලය ගැන බුදුදහම කියන්නේ ඒවා ජෛවනය නොකළ යුතු භවනය නොකළයුතු දේ හැටියටයි. අපේ නොදන්නා කම නිසා අපි ඒවා අපැහැරකරමු. භවනය කරමු. ඒසේ කරමින් අපේ ජීවිතවලට යහපත උදාවේවා අයහපත මගහැරේවා යයි අපි ප්‍රාර්ථනා කරමු. නමුත් ඒ

සිත සනසන අමාගගල

පුර්වනාවලින් පලක් නැත. අප අකමැති උවත් අපේ ජීවිතවලට අයහපත ලැබේ. යහපත පලායයි. ඥානවන්තයා බුදුදහම විස්තර කර දී තිබෙන සේවනය නොකළ යුතු දැය අකැසලයෙන් වෙන්වී සේවනය කළ යුතු දැය කැසලය ලංකර ගත්විට අප අමනාප දේ අපේ ජීවිතවලින් අපත්වී මනාප දේ ජීවිතවලට ලංවෙයි.

දැය අකැසලයෙහි කයින් කෙරෙන වර්දි තුනකි. සතුන් මරීම, සොරකම් කිරීම, කාමයන්හි වරදවා හැසිරීමයි. වචනයෙන් කරන වර්දි හතරකි. බොරකීම, කේලාවකීම, පරපයවචන කීම, හිංසවචන කීමයි. සිතින් කරන වර්දි තුනකි. දැඩි ලෝභය, ක්‍රෝධය මිත්‍යා දෘෂ්ඨියයි. මේවා අප්‍රසන්නකරන්නේ නොදන්නා මිනිස්සුය. (අවිද්වා අවිජ්ජාගතො) නොදැනීම අති පුද්ගලයා යනු එහි අදහසයි. ඉහත කී අසාර ධර්ම හඳුනාගෙන ඒවා අප්‍රසන්නකරන්නේ දන්නා මිනිස්සුන්ය. (විද්වා විජ්ජාගතො) දැනීම අති පුද්ගලයා යනු එහි අදහසයි. ධර්මය යනු යුක්තියයි. ඉහතකී කරුණු 10 යෙහි හොඳ පැත්ත යුක්තියයි. නරක පැත්ත අයුක්තියයි. අයුක්තියෙහි යෙදී යුක්තිය පැතිම හාවුන්ගෙන් අං ලබාගැනීමට කරන උත්සාහයක් වැනිය. නුතන සමාජයට සිදුවී තිබෙන්නේ මේ අවාසනාවන්ත හබයයි. එහෙත් සමහර අයුක්තියෙන් අපත්වී යුක්ති ධර්මයට අනුව කටයුතුකොට සහනය ලංකරගන්නා බව සඳහන්කරන්නේ ඉමහත් සතුටෙනි. එවැනි අය දෙවියන්ගේද අර්ඝ්‍යාවට ලක්වේ. "ධම්මො හවෙ රක්ඛති ධම්මොච්ඡ"'

සිත සනසන ප්‍රමාණල

යනුවෙන් ධර්මානුකූල පුද්ගලයා ධර්මය විසින්ම රකිනු ලබයි යනුවෙන් සඳහන් වන්නේ නිසයි. සමහරු හින් අසතුවින් දොම්නසින් දැස අකැසල්කරති. එසේකරන අය මෙලොවත් පරලොවත් දුක් විදී. ධර්ම සමාදාන හතරේ

පළමු වන්නාය. සමහරුන්ට දැස අකැසල් කරන විට ඉතා සතුටුය. නමුත් ඔහු ඒ තුළින් පරලොවදී දික් විදී. ඒ දෙවන පුද්ගලයායි. සමහරුන්ට දැස අකැසලයෙන් වෙන්වීම දුකකි. නමුත් ඒ තුළින් ඔහු පරලොවදී සැප ලබයි. ඒ තුන්වන පුද්ගලයායි. සමහරු දැස කැසලයෙහි සතුවින් යෙදී පරලොවත් සතුටුවෙති. ඒ හතරවන පුද්ගලයායි.

ඉහත කී පුද්ගලයින් හතර දෙනා තවත් පැහැදිලි කරදීම සඳහා උපමා (4) ක් මේ සූත්‍රයෙහි සඳහන්වේ.

දරුණු විෂ සහිත ලබ්බගොඤ්ඤියක් ඇත. ජීවත්වීමට කැමති මරණයට අකැමති පුරුෂයෙක් එතනට වීය. එහි සිටින කෙනෙක් ඒ පුරුෂයාට මෙසේ කියයි. මේ විෂසහිත ලබ්බ ගොඤ්ඤියකි. කැමතිනම් මෙය අනුභව කරන්න. සුවඳිනුත් රසයෙනුත් අප්‍රිය වූ මේ ලබ්බගොඤ්ඤිය නොදන්නා කම හිසා කයි. එවිට ඔහු මරණයට හෝ එවැනි දුකකට පත්වේ. විෂ සහිත ලබ්බගොඤ්ඤිය දැස අකැසලයයි. මේ පළමු උපමාවයි. මොහු මෙලොවත් දුක්විදපරලොවත් දුක්විදී.

සිත සනසන ප්‍රමාණය

සුවදුටුන් වූ ජලයෙන් පිරිසිදු වීඝ සහිත භාජනයක් වෙයි. එතනටද පුරුදුයෙක් විය. ඔහුටද එසේ කියයි. ජලයේ තිබෙන සුවදුටුන් බව නිසා වීඝ සහිත ජලය බොයි. ඔහුද වර්ණයට හෝ එවැනිම දුකකට පත්වේ. ඒ දෙවන උපමාවයි. ඔහු මෙලොවදී දැස අකුසල් කර්මවිට සතුටින් කළුන් පරලොවදී දුක්විදී. ඒ දෙවන උපමාවයි.

අරඬි ආදී බෙහෙත්වලින් යුක්ත ගව මුත්‍රාවලින් කළ බෙහෙත්තක් අත. එතනට එන පුද්ගලයාට මෙසේ කියයි. ඒ බෙහෙත්ත රසවත් තැන. නමුත් අපහසුවෙන් හෝ පානය කළොත් ඔබේ පාණ්ඩු රෝගය සුවවේ. ඔහු ඒ බෙහෙත්ත බී සුවපත් වේ. මෙම බෙහෙත්ත දැස කුසලයයි. ඒ තෙවන උපමාවයි.

දී - ඒ පැණි - ගිනෙල් එකතු කොට තැනු බෙහෙත්තක් වෙයි. එතනට කෙතෙක් පැණිමෝයි. එහි සිටි කෙතෙක් ඔහුට මෙසේ කියයි. ඒ බෙහෙත්ත ඉතා රසවත්ය. මෙය පානය කළොත් ඔබට වැලඳී තිබෙන ලේ අතීසාර රෝගය සුවපත්වේ. ඔහු ඒ බෙහෙත්ත සතුටින් පානය කොට සුවපත් වේ. ඒ සිව්වන උපමාවයි. ඒ රසවත් බෙහෙත්ත දැස කුසල කර්මයයි.

යම්සේ වැහි වලාකුළු වලින් මිදුනු ආකාශය යම්සේ බබලාද ඒ සුත්‍රයෙහි එන කරුණු 4 අත් සියලු ආගම්වල එන අදහස් බිඳ දමා ඉදිරියේ බබලන බව කියයි.

සිත සනසන ප්‍රාග්ධන

දෙවියන්ගේ පවා පැයකුලට ලක්වී තිබෙන මෙම සුන්‍රය සදාචාරය ලොවට හෙලිකරදෙන වටිනා සුන්‍ර ධර්මයකි. අපේ නොදන්නා කම නිසා අපි දැස අකැසල් තැවෙහි විස පානය කරමින් දුකට පත්වී සිටිමු. එසේ සිටින අපි අපට සැප ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමු. එය නිශ්චල ව්‍යායාමයකි. දැස කැසලය කිරීමට අවාර්ථය. තිත්ත බෙහෙතක් වැනිය. නමුත් ඒ බෙහෙත පානය කළහොත් අප තුලින් දුක ඉවත්වී සැප ලගාවනු ඇත. දැස කැසලය පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධයක් ඇත්තාව එය මිහිරි පානයකි. ඒ නිසා ගිහි

පැවිදි අපි හැරමුණ දැසකැසලය තැවෙහි බෙහෙත් පානය කොට කැවෙහි දේ ලංකරගෙන අකැවෙහි දෙයින් ඉවත්වෙමු.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!